

בענין: הקובלנה נגד ד"ר סופיה בלינקי

צו לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976

ד"ר סופיה בלינקי (להלן הנקבלת) היא רופאה מומחית בפתולוגיה.

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות הגיש נגדה קובלנה בשל רשלנות חמורה שהיא גילתה עת ערכה בדיקה פתולוגית בנגע שהוצא מלחיו של אחד המטופלים שטופל בביה"ח פוריה בשל בלוטה שהופיע בלחי. הרשלנות התבטאה בכך שהיא לא איבחנה שהמדובר הוא בגידול סרטני.

שלוש שנים לאחר מכן הופיעה אצל המטופל נפיחות במקום הנתוח, ואזי הסתבר שהוא סובל, וסבל גם בעת הניתוח הראשון, מגידול סרטני בבלוטת הרוק עם גרורות לריאות.

קדמה לבדיקה הפתולוגית הראשונית ביופסיה שנעשתה למטופל. גם במקרה זה היתה הבדיקה הפתולוגית שגויה, ולא אובחן שהחומר שהוצא מהבלוטה היה סרטני. בדיקה זו נערכה אמנם ע"י הממונה על הנקבלת, ואולם ממצאיה השגויים השפיעו והשליכו על תהליך הסקת המסקנות בבדיקת הנגע שהוצא.

שר הבריאות מינה ועדה, כמצוות סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976 (להלן הפקודה) כדי שהנקבלת תוכל להגיב בפניה על הקובלנה. הנקבלת הודתה בפני הועדה באמור בקובלנה, והועדה מצאה אותה אשמה ברשלנות החמורה שיוחסה לה.

לא נותר איפוא לועדה אלא לחוות דעתה על הענישה המשמעתית הראויה. היא שמעה בענין זה טעונים משני הצדדים, ונוכחה לדעת ששניהם מסכימים שדי יהיה להסתפק בנויפה במקרה זה.

חברי הועדה הרופאים הביעו דעתם שהחומר שנבדק היה ברור "ולא מצב בו ניתן לתת פרשנות שונה" לממצאים.

במסגרת שיקוליה הביאה הועדה בחשבון שהנקבלת, שהיא רופאה העוסקת בפתולוגיה שנים ארוכות לא טעתה אף פעם טעות מסוג זה, ואין חשש שהיא תחזור ותטעה בעתיד. עוד ציינה הועדה שאי אפשר להתעלם מכך שהטעות הראשונית של הממונה על הנקבלת השפיעה על הלך המחשבות של הנקבלת בעת הבדיקה שהיא עשתה.

מסקנתה של הועדה היתה ש"האינטרס הציבורי אינו מחייב אמצעי משמעת של התליה, וניתן להסתפק בנויפה", וזו היתה המלצתה.

להשלמת הנתונים הרלבנטיים שנמסרו לועדה ראוי להוסיף שב"כ הקובל אמרה לועדה שלקובל לא ידוע על מקרה קודם בו רופא פתולוגי הועמד לדין משמעתי בשל טעות שעשה בבדיקה. בסיכומיו

בפני הועדה הוסיף ואמר ב"כ הנקבלת כי בבי"ח פוריה לא היה בעבר מקרה של פיענוח שגוי של בדיקה פתולוגית.

כל הדברים הללו נאמרו כדי למתן את חומרת הרשלנות, ואולם הם מתעלמים מהמסקנה ההפוכה שניתן להסיק מהם. מסתבר שהניסיון מוכיח שלא נופלות בדרך כלל טעויות בבדיקות מסוג זה. ב"כ הנקבלת אמר בסיכומיו שתמיד יכולה להיות טעות, ואולם אפילו הדברים נכונים, ואפילו נגזר על הרפואה להיתקל מדי פעם בטעויות, אין זו סיבה לפטור את הטועה מאחריות לטעות שעשה רק מפני שהטעויות אינן רבות.

תוצאות בדיקה פתולוגית יכולות לחרוץ גורל חיי אדם. סרטן שלא נחשף ולא יטופל ולא יזכה לטיפול הוא פצצה האמורה להתפוצץ ביום מן הימים ולסכן את חיי המטופל. שומה לכן על המומחה הפתולוגי להיזהר, קלה כחמורה בבחינת החומר אותו הוא בודק.

גם הדיוטות יודעים שיש מקרים בהם המימצאים אינם ברורים, יש ממצאים שיש להם פרשנויות שונות, יש וקיים קושי באיתור זרע פורעות המצוי בחומר הנבדק ויש קשיים מסוג אחר. מקרים כאלו ראויים לבחינה מעמיקה, ואם הדברים הם "כצעקתה" יש לשקללם כשבאים לקבוע אם ובאיזו מידה אחראי הפתולוג הבודק.

בעניינו שלנו קובעת הועדה שהדברים היו ברורים, ולא היה קושי בפענוח. למעשה לא ניתנה סיבה כלשהי שתוכל להסביר את הטעות אליה נפלה הנקבלת.

בנסיבות כאלו קשה לי לראות כיצד ניתן לפטור את הנקבלת בניזיפה בלבד, שהיא תגובה עונשית בלתי פרופורציונלית בולטת לטעות שאין לה סיבה.

כל הנימוקים לקולא מקובלים עלי. עברה הנקי של הנקבלת, גילה המתקדם, המכשול שהונח לפתחה בדמות בדיקה שגויה קודמת של הממונה עליה. אלו הם נימוקים כבדי משקל לקולא, ואולם אין בהם כדי להעניק פטור כמעט מלא, ונזיפה במקרה קיצוני כזה היא כמעט פטור.

לא פעם אני נמנע מלהתערב בהמלצות ועדת משמעת משום שמדובר בהליך משמעתי שבדרך כלל צריך להתנהל על ידי חוגי המקצוע. זוהי גם עמדת הפסיקה. ההתערבות באה במקרים קיצוניים, וחוששני שזהו אחד המקרים.

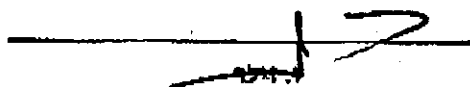
איני סבור שרשלנות חמורה מהסוג שארעה כאן יכולה להסתיים ללא מידה של התלית רשיון. בהביאי בחשבון את הגישה על כל המעורבים, ובהם הקובל עצמו, לקולא, אמתח חבל הקולא עד למקסימום האפשרי.

3

בעשיתי כן אני מורה על חתלית רשיון הנקבלת לחדשים ימים שתחילתם ב- 1.8.2011.

18.5.11

ניתן היום



נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים